

הלכות שבת היומי

זכור את יום השבת לקדשו - זכרהו מאחד בשבת!

מבין "הלכות שבת היומי" - ללימוד כל שולחן ערוך "הלכות שבת" במעגל כל ימות השנה - עמוד אחד לכל יום שיעל ידי "מעגל עולמי ללימוד שו"ע אורח היים מחבר עם רמ"א"

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, כדי שיביאני הפלמוד הזה לידי מצוה, ולידי מדות ישרות, ולידי ידיעת התורה. ונהנינו עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתתחדים יאהדונה"י על ידי הנצלם בדהילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

הלכות שבת היומי. גליון קמו [146] - ליום כח שבט

סדר הלימוד ליום כח שבט - המשך סימן שא - באיזה כלים מותר לצאת בשבת ואיזה מהם אסורים

א. אין יוצאים בתיבה וקופה ומחצלת אבל יוצאים בשק ויריעה וחמילה (פירוש בגדים גסים):

ב. יוצאים במוך וספוג שעל המכה לפי שהם מרפאים הילכך הוי כמו תכשיט וכן בקליפת שום ובצל או באספלנית ומלוגמא ורטיה שעליה ואם נפלו מעליה לא יחזירנה וכל שכן שלא יתנם בתחלה אבל אסור לכרוך חוט או משיחה על המכה לצאת בו דכיון שאינם מרפאים הוו משוי אבל באגוד שכורך על הרטיה שלא תפול מעליו יכול לילך בו וקושרו ומתירו:

ספר השבת בישראל כהלכתה - פרק ט"ז ליקוטי דינים, דיני ביטול כלי מהיכנו, מהפוסקים

כיון שרוצה לקבל הניצוצות רק לא מטעם שצריך להם בעצמם בזה שייך עדיין ביטול כלי, והה"נ לענין שמן אם רוצה בקבלתן אפילו לא מטעם שצריך להשמן י"ל דין ביטול כלי מהיכנו, ודו"ק.

ד) באינו מבטל בידים רק גורם לביטול כלי, גם כן שרי, כגון בנופל מוקצה על השלחן ונותן כלי תחת השלחן לקבלו אולם כ"ז שהשלחן על מקומו המוקצה נופל על השלחן ולא בתוך הכלי, ומזיז השלחן ממקומו כדי שיפול בתוך הכלי, (משנה ברורה רס"ה ג.)

ה) במקום הפסד מרובה מותר לבטל כלי מהיכנו לשעתו (רס"ו ס"ט במגן אברהם ומשנה ברורה כ"ז), ולכל היום במקום הפסד מרובה יש מחלוקת הפוסקים (שם במשנה ברורה וביאור הלכה, וחזו"א סימן מ"ח סק"ז).

ב) אם יש בכלי דבר המותר (וה"ה שיכול להניח בתוכה דבר המותר לכתחילה, (חי חת"ס או"ח ש"ח על המגן אברהם ג"א) החשוב יותר מהאיסור שרוצה להניח ליפול בהכלי שרי גם כן (מגן אברהם ומשנה ברורה בסימן רס"ה שם) וגדר דבר חשוב נמדד לפי בעל המעשה והכלי (משנה ברורה ש"י ל"ג בשם מגן אברהם א"ר וש"א).

ג) אם אין כוונת נותן הכלי לקבל מוקצה הנופל בה רק סיבה אחרת מביאו לשים הכלי תחת הנר כגון שמתירא שלא יפלו ניצוצות וכיוצא (עיין משנה ברורה רס"ה סק"ו, וצ"ע מסעיף ד' למה הצריכו לתת טעם בניצוצות מפני שאי"ב ממש הי"ל להתיר מטעם שאין הכוונה לקבל הניצוצות רק לחצוץ בית הניצוצות להשלחן, וצ"ל דכוונת התירו של המשנה ברורה רק באם אין דעתו על השמן כלל כמו שכתבתי שדעתו משום הניצוצות ולא איכפת לו ענין השמן אז לא מיחשב ביטול כלי, אבל אצל ניצוצות